

DA

DA

DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 29.7.2009
KOM(2009) 399 endelig

2009/0112 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om en langsigtet plan for ansjosbestanden i Biscayabugten og for fiskeriet efter denne bestand

{SEC(2009) 1076 final}

{SEC(2009) 1077 final}

BEGRUNDELSE

BAGGRUND FOR FORSLAGET

Begrundelse og mål

Med den forordning, der her foreslås, etableres der en langsigtet plan for forvaltning af ansjosbestanden i Biscayabugten og for fiskeriet efter denne bestand. Formålet med planen er at opretholde biomassen i ansjosbestanden i Biscayabugten på et niveau, der muliggør bæredygtig udnyttelse af bestanden inden for det maksimale bæredygtige udbytte, baseret på videnskabelig rådgivning, samtidig med at der sikres størst mulig stabilitet og rentabilitet i fiskeriet. disse mål er i tråd med målene i for den fælles fiskeripolitik som beskrevet i artikel 2 i rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik¹ og i § 30 i handlingsplanen vedtaget på verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002.

De vigtigste elementer i den nye plan er:

- *Nødvendigheden af at opstille en langsigtet forvaltningsplan i stedet for at anvende årlige ad hoc-foranstaltninger til fastsættelse af fiskerimuligheder.*
- Ansjosfiskeriet i biscayabugten er lukket for øjeblikket. Kommissionens holdning stemmer overens med den videnskabelige rådgivning og aktørernes synspunkter, hvorefter fiskeriet kun kan genåbnes på basis af en langsigtet strategi opbygget omkring en passende fangstregel.
- *Forslag til en passende fangstkontrolregel for at sikre stabilitet i fiskeriet.*

Denne langsigtede plan skal indeholde en fangstkontrolregel, der sikrer, at ansjosbestanden giver højt udbytte, at fiskeriet bliver stabilt, og at risikoen for, at bestanden bryder sammen, reduceres mest muligt. Man har vurderet en række forskellige regelmuligheder. På basis af vurderingen er man nået frem til, at de årlige tac'er (samlede tilladte fangstmængder) bør beregnes efter følgende regel:

$$TAC_y = \begin{cases} 0 & \text{hvis } SSB_y \leq 24000 \\ TAC_{\min} & \text{hvis } 24000 < SSB_y < B_{pa} \\ \{ \gamma SSB_y, TAC_{\max} \} & \text{hvis } SSB_y \geq B_{pa} \end{cases}$$

hvor:

- TAC_y er den samlede tilladte fangstmængde for et forvaltningsår y , der løber fra juli til juni året efter

¹ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

- **TAC min** er minimums-TAC'en
 - **TAC max** er den maksimale tilladte TAC
 - **B_{pa}** er forsigtighedsniveauet for denne bestands gydebiomasse
 - Gamma γ er befiskningsgraden
 - **SSB_y** er den aktuelle gydebiomasse vurderet i maj hver år.
- Ifølge den videnskabelige rådgivning bør der med henblik på forvaltning af ansjosbestanden i Biscayabugten anvendes følgende parametre i ovennævnte formel:
- **TAC min** = 7 000 tons
 - **TAC max** = 33 000 tons
 - **B_{pa}** = 33 000 tons
 - $\gamma = 0,3$
 - *Skærpet kontrol og håndhævelse*

Den langsigtede plan skal også indeholde kontrolbestemmelser. De skal danne grundlag for en skærpet kontrolordning og således betragtes som yderligere krav ud over dem, der er fastsat i den fælles fiskeripolitik generelle kontrolordning, som for øjeblikket er under revision. Når først den nye kontrolforordning er vedtaget, bør den have forrang frem for det tilsvarende kapitel i den nuværende forordning.

Generel baggrund

Med reformen af den fælles fiskeripolitik lagde man i 2002 grunden til gennemførelse af langsigtede planer i stedet for en kortsigtet strategi baseret på beslutninger, der forhandles på plads årligt. Under 2002-reformen af den fælles fiskeripolitik blev Kommissionen og rådet endvidere enige om gradvis at indføre flerårige planer og genopretningsplaner for fiskeressourcer af interesse for Fællesskabet. Ved at forvalte ressourcerne efter langsigtede planer kan man bedre sikre, at udnyttelsen af levende akvatiske ressourcer sker på økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtige betingelser.

Der er opstillet planer for de fleste torskbestande i EF-farvande, to kulmulebestande, to jomfruhummerbestande, to tungebestande og rødspætte- og tungebestandene i Nordsøen.

Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører

- Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik, der indeholder generelle rammebestemmelser for bæredygtig forvaltning af fiskeressourcerne
- Rådets forordning (EØF) nr. 2847/1993 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik

– Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Forslagets mål om bæredygtig udvikling er i overensstemmelse med Fællesskabets miljøpolitik, især den del af politikken, der vedrører beskyttelse af naturlige levesteder og bevarelse af naturressourcerne.

HØRING AF DE BERØRTE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

Høring af de berørte parter

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes generelle profil

I forslaget er der taget hensyn til resultatet af en høringsproces, som Kommissionen inddrog medlemsstaterne og repræsentanter for aktørerne i de regionale rådgivende råd i.

Kommissionen udarbejdede et uofficielt teknisk dokument til medlemsstaterne i november 2007. I dokumentet præsenteredes en række muligheder i forvaltningsplanen, herunder alternative strategier.

- Diverse muligheder med hensyn til fangstkontrolregler

Der blev foretaget en vurdering af de forskellige muligheders potentiale med hensyn til effektiv forvaltning og af, hvordan de indvirker på udbyttet, og hvilke risici de indebærer.

- Eventuel forvaltning af kapacitet/indsats
- For at kunne forvalte fiskeriet ordentligt må der opstilles en plan, der sikrer, at den årlige fiskeriindsats svarer til de disponible fiskerimuligheder.
- Tekniske foranstaltninger
- Oprettelse af et område til beskyttelse af ungfisk, så en større del af rekrutterne får mulighed for at gyde, og/eller eventuel oprettelse af områder til beskyttelse af voksne fisk.
- Kontrolforanstaltninger
- Der er behov for en streng kontrolordning, og det skal gøres obligatorisk for medlemsstaterne at opstille nationale kontrolplaner.
- Markedsforanstaltninger
- Diverse valgmuligheder med hensyn til markedsforanstaltninger baseret på tilladt antal fisk pr. kg.

- Forskning
- Der er behov for at videreudvikle de videnskabelige metoder, så rekrutteringsprognoseerne for et givet år bliver mere pålidelige, bl.a. ved at der foretages undersøgelser om efteråret i et fangstår, så der kan fastsættes TAC'er (sent) i det følgende forår.

Høringspapiret blev også sendt til Det Regionale Rådgivende Råd For De Sydvestlige Farvande (SWWRAC). Dette organ blev oprettet af Det Europæiske Fællesskab for at give repræsentanter for fangst- og forarbejdningssektoren, miljø-ngo'er, fritidsfiskere og andre grupper mulighed for at give feedback til Europa-Kommissionen og rådgive den om udformningen af forslag til politik og foranstaltninger for de sydvestlige farvande, hvor fiskeriet efter denne bestand finder sted. SWWRAC er blevet hørt om diverse rapporter, som en gruppe af videnskabelige og tekniske eksperter (se næste afsnit) har udarbejdet om forvaltningsmuligheder for denne bestand. Det har leveret et vigtigt input, og der er taget hensyn til visse punkter i dette input i det foreliggende forslag.

Sammenfatning af modtagne svar

SWWRAC tilsluttede sig, at der måtte opstilles en langsigtet plan for forvaltning af ansjos i Biscayabugten. Endvidere gik den ind for en fangstkontrolregel, der ligger meget tæt op ad den regel, der anvendes i dette forslag. Det Regionale Rådgivende Råd går dog ind for, at befiskningsgraden (γ) hæves til 0,4 (i stedet for som foreslået 0,3). Dette ville øge risikoen betragteligt og dermed sandsynligheden for, at bestanden kommer under B_{lim} , og at fiskeriet må lukkes.

Høringsprocessen fik Kommissionen til at fokusere på forslaget om fangstkontrolregler og kontrolbestemmelser, mens andre mulige elementer som drøftet i det uofficielle tekniske dokument kan tages i betragtning under andre lovgivningsinstrumenter (såsom regionale tekniske foranstaltninger og/eller forskningsundersøgelser under kommissionens rådgivende organer).

Ekspertbistand

Videnskabelige områder/ekspertiseområder

Kommissionens Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) blev anmodet om ekspertrådgivning om langsigtet forvaltning af ansjos. Der blev holdt to møder i en ad hoc-ekspertgruppe, det første i Hamburg den 14.-18. april 2008, det andet i San Sebastian den 2.-6. juni 2008. STECF afgav sin udtalelse på plenarmødet den 2-4. juli 2008. Endvidere analyseres en ny regel foreslået af det regionale rådgivende råd med en højere B_{lim} -værdi på mødet den 20.-24. april 2009.

Resumé af modtaget og anvendt rådgivning

- De vigtigste punkter er:
- Både STECF og SWWRAC siger, at det vil være en stor fordel at skifte fra den nuværende ordning baseret på årlige ad hoc-foranstaltninger til en langsigtet plan.

- STECF viser resultatet af diverse fangstkontrolregler ved hjælp af en risikoanalyse under følgende udnyttelsesscenarier:
 - Mulighed A: Fangst af en konstant andel af gydebiomassen over et gydebiomasseunderslipningsniveau
 - Mulighed B: Fangst af en konstant andel af gydebiomassen
 - Mulighed C: Fangst af en konstant andel af gydebiomassen over et gydebiomasseunderslipningsniveau ved lav rekruttering. Denne mulighed blev foreslået af Det Regionale Rådgivende Råd.
 - Mulighed D: Fangst af en konstant andel af gydebiomassen, men med visse begrænsninger med hensyn til minimumsgydebiomasse. Denne mulighed blev foreslået af Det Regionale Rådgivende Råd.
- Analysen blev baseret på en simulationsmodel, hvor man evaluerede sandsynligheden for, at bestanden falder til under B_{lim} , og for, at fiskeriet må lukkes inden for de næste ti år.

Det foreliggende forslag er baseret på mulighed D.

Offentliggørelse af eksperternes rådgivning

Rådgivningen fra STECF er offentligt tilgængelig på STECF's websted (fishnet.jrc.it/web/stecf).

Konsekvensanalyse

Konsekvensanalysen er især baseret på to grundlæggende politiske valgmuligheder, hvor den sidste er yderligere opdelt i tre undervalgmuligheder:

- Ingen ændring af politikken (status quo)
- Opstilling af en langsigtet plan efter en af de tre muligheder, som STECF foreslår
- Efter konsekvensanalysen foreslog Det Regionale Rådgivende Råd yderligere en mulighed (mulighed D ovenfor). STECF's vurdering viste, at denne mulighed kunne sammenlignes med mulighed C, som er den foretrukne mulighed på baggrund af konsekvensanalysen, idet den ville give de samme fordele for bestanden, samtidig med at risikoen for, at bestanden bryder sammen, reduceres. Eftersom Det Regionale Rådgivende Råd foretrækker denne mulighed, er det den, der er blevet valgt i den foreslåede forordning.
- Konsekvensanalysen kan ses på:
 - http://ec.europa.eu/governance/impact/practice_en.htm
 -

FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Retsgrundlag

Retsgrundlaget for opstilling af langsigtede planer er artikel 37 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Subsidiaritetsprincippet

Forslaget hører ind under Fællesskabets enekompetence. Subsidiaritetsprincippet anvendes derfor ikke.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen virkninger for Fællesskabets budget.

YDERLIGERE OPLYSNINGER

Fornyelse gennemgang/revision/udløbsklausul

Forslaget indeholder en bestemmelse om, at planen skal evalueres hvert tredje år fra datoen for forordningens ikrafttræden.

I den foreslåede plan fastsættes der på basis af videnskabelig rådgivning fra STECF og ICES en minimumsgydebiomasse, under hvilken fiskeriet bør forblive lukket. Forslaget indeholder en revisionsklausul til sikring af, at denne værdi om nødvendigt kan ændres på baggrund af ny videnskabelig viden og rådgivning.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om en langsigtet plan for ansjosbestanden i Biscayabugten og for fiskeriet efter denne bestand

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen²,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som led i den gennemførelsesplan, der blev vedtaget på FN's verdenstopmøde om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002, har Det Europæiske Fællesskab bl.a. forpligtet sig til at bevare eller genoprette bestandene på et niveau, hvor der opnås maksimalt bæredygtigt udbytte, med henblik på at nå disse mål for nedfiskede bestande snarest muligt og helst senest i 2015.
- (2) Ansjosfiskeriet i Biscayabugten har været lukket siden 2005 på grund af bestandens dårlige tilstand.
- (3) For at bringe ansjosbestanden i Biscayabugten op på et niveau, hvor bestanden kan udnyttes bæredygtigt inden for det maksimale bæredygtige udbytte, må der træffes foranstaltninger til langsigtet forvaltning af bestanden, der sikrer, at bestanden udnyttes med højt udbytte inden for det maksimale bæredygtige udbytte, og at fiskeriet bliver så stabilt som muligt, samtidig med at risikoen for, at bestanden bryder sammen, forbliver lav.
- (4) Sæsonen for fiskeri efter ansjos i Biscayabugten går fra den 1. juli til den 31. juni det følgende år. Af forenklingssyn bør der træffes specifikke foranstaltninger til fastsættelse af TAC'en for hvert fangstår og til fordeling af fiskerimulighederne mellem medlemsstaterne på en måde, der er forenelig med forvaltningsperioden, og på basis af rådgivningen fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

Fiskeri (STECF). Dette kræver derfor, at der følges en anden procedure end den, der er fastsat i artikel 20 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik⁴.

- (5) Ifølge STECF's rådgivning kan der opnås bæredygtig forvaltning af bestanden, hvis der fanges en konstant andel af gydebiomassen. STECF anbefaler også, at den minimumsgydebiomasse, ved hvilken der igen kan fiskes efter bestanden, fastsættes til 24 000 tons og forsigtighedsbiomassen til 33 000 tons. Der bør desuden fastsættes en befiskningsgrad på 30 % af gydebiomassen hvert år med passende begrænsninger. Med en sådan befiskningsgrad minimeres risikoen for, at bestanden kommer under minimumsniveauet for gydebiomasse, og for, at fiskeriet må lukkes, samtidig med at der opretholdes et højt udbytte.
- (6) Hvis STECF ikke er i stand til at rådgive om en TAC, fordi der ikke foreligger tilstrækkeligt nøjagtige og repræsentative data, bør der indføres bestemmelser, der sikrer, at TAC'en fastsættes på en sammenhængende måde.
- (7) Hvis det ved en evaluering viser sig, at minimumsniveauet for gydebiomassen eller TAC-niveauet som fastsat i planen ikke længere er det rette, bør det sikres, at planen justeres. Eftersom fastsættelsen og tildelingen af fiskerimuligheder er meget vigtige foranstaltninger i den fælles fiskeripolitik og har direkte indvirkning på den socioøkonomiske situation for medlemsstaternes fiskerflåder, bør Rådet forbeholde sig ret til direkte at udøve gennemførelsesbeføjelser i disse særlige spørgsmål.
- (8) Der bør indføres kontrolforanstaltninger ud over dem, der er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik⁵, for at sikre, at foranstaltningerne i nærværende forordning overholdes. Eftersom der er et stort antal fartøjer med en længde på under 15 meter, som fisker efter ansjos, bør forpligtelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 2244/2003 af 18. december 2003 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende satellitbaserede fartøjsovervågningssystemer⁶ udvides til at gælde for alle fartøjer, der fisker efter ansjos.
- (9) Planen bør regelmæssigt evalueres, og hvis det ved en sådan evaluering viser sig, at fangstkontrolreglerne ikke længere sikrer en forsigtighedstilgang til forvaltning af bestanden, bør der tages skridt til, at planen justeres.
- (10) Med henblik på anvendelsen af artikel 21, litra a), nr. i) og iv), i Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond⁷ bør planen være en genopretningsplan som omhandlet i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2371/2002, når bestanden ligger under forsigtighedsniveauet for gydebiomasse, og en forvaltningsplan som omhandlet i samme forordnings artikel 6 i alle andre situationer —

⁴ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁵ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

⁶ EFT L 333 af 20.12.2003, s. 17.

⁷ EFT L 223 af 15.8.2006, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastlægges der en langsigtet plan for bevarelse og forvaltning af ansjosbestanden i Biscayabugten (i det følgende benævnt "planen").

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning gælder for ansjosbestanden i ICES-underområde VIII.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "fangstår": perioden fra den 1. juli til den 31. juni det følgende år
- b) "samlet tilladt fangstmængde": den mængde af ansjosbestanden i det område, der er omhandlet i artikel 2, som det i hvert fangstår er tilladt at fange og lande eller anvende som levende agn
- c) "kvote": en del af medlemsstaternes TAC
- d) "forsigtighedsniveau for biomasse": en gydebiomasse på 33 000 tons
- e) "aktuel biomasse": ansjosbestandens gennemsnitlige biomasse i et fangstår.

KAPITEL II MÅL FOR LANGSIGTET FORVALTNING

Artikel 4

Planens mål

Planens mål er:

- a) at sikre, at ansjosbestanden udnyttes med højt udbytte inden for det maksimale bæredygtige udbytte
- b) i videst muligt omfang at sikre et stabilt fiskeri, samtidig med at risikoen for, at bestanden bryder sammen, forbliver lav.

KAPITEL III

FANGSTREGLER

Artikel 5

TAC og fordeling mellem medlemsstaterne

1. TAC'en og dens fordeling mellem medlemsstaterne for hvert fangstår fastsættes til det antal tons, der er anført i bilag I, og som svarer til den aktuelle biomasse som anslået af STECF.
2. Hvis STECF ikke er i stand til at rådgive om den aktuelle biomasse, fordi der ikke forligger tilstrækkeligt nøjagtige og repræsentative data, fastsættes TAC'en og kvoterne således:
 - a) hvis STECF anbefaler, at ansjosfangsterne reduceres mest muligt, fastsættes TAC'en og kvoterne mindst 25 % lavere end TAC'en og kvoterne for fangståret før
 - b) i alle andre tilfælde skal TAC'en og kvoterne svare til antallet af tons for fangståret før.
3. Hvert år informerer Kommissionen de berørte medlemsstater om STECF's rådgivning og bekræfter, hvilken TAC og hvilke kvoter der svarer dertil, jf. bilag I, og som gælder for det fangstår, der begynder den 1. juli i det pågældende år, og offentliggør dette i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, og på Kommissionens websted.

Artikel 6

Justering af foranstaltninger

Hvis STECF udtaler, at forsigtighedsniveauet for biomasse, jf. artikel 3, eller de TAC'er, der i bilag I er anført som svarende til de respektive biomasseniveauer, ikke længere gør det muligt at udnytte ansjosbestanden bæredygtigt, fastsætter Rådet nye værdier for de pågældende niveauer efter proceduren fastsat i artikel 20 i forordning (EF) nr. 2371/2002.

Artikel 7

Sammenhæng med forordning (EF) nr. 847/96

Artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter fra år til år⁸ anvendes for den TAC og de kvoter, der gælder for hvert fangstår i overensstemmelse med dette kapitel.

KAPITEL IV

KONTROL, INSPEKTION OG OVERVÅGNING

Artikel 8

Sammenhæng med forordning (EØF) nr. 2847/93

Kontrolforanstaltningerne i dette kapitel supplerer kontrolforanstaltningerne i forordning (EØF) nr. 2847/93 og kapitel V i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 samt gennemførelsesbestemmelserne dertil.

Artikel 9

Særlig fiskeritilladelse

1. For at kunne fiske efter ansjos i Biscayabugten skal fartøjer have en særlig fiskeritilladelse udstedt efter Rådets forordning (EF) nr. 1627/94 af 27. juni 1994 om generelle bestemmelser for de særlige fiskeritilladelser⁹.
2. Det er forbudt for fiskerfartøjer, der ikke har en fiskeritilladelse som omhandlet i stk. 1, at fiske efter ansjos eller beholde ansjos om bord, uanset mængde, under fangstrejser, hvor fartøjerne har været i det ICES-underområde, der er nævnt i artikel 2.
3. Inden fiskeristart i et fangstår opstiller medlemsstaterne en liste over fartøjer med særlig fiskeritilladelse, jf. stk. 1, og stiller listen til rådighed for Kommissionen og de øvrige medlemsstater på deres officielle websted ved at give dem linket til det pågældende websted. Medlemsstaterne holder hele tiden listen ajour og meddeler straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater eventuelle ændringer i det oprindelige link til webstedet.

⁸ EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3.

⁹ EFT L 171 af 6.7.1994, s. 7.

Artikel 10
Fartøjsovervågningssystemer

Ud over artikel 22, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 2371/2002 gælder forpligtelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 2244/2003 fra den 1. juli 2010 for de fartøjer, der er omhandlet i artikel 9, og hvis længde overalt ikke overstiger 15 meter.

Artikel 11
Krydskontrol

1. Med hensyn til ansjos foretager medlemsstaterne administrativ krydskontrol og efterprøvning af oplysninger, jf. artikel 19 i forordning (EØF) nr. 2847/93. Der lægges særlig vægt på muligheden for, at andre arter end ansjos registreres som ansjos og omvendt.
2. Medlemsstaterne kontrollerer ved hjælp af FOS-data, at de data, som fiskeriovervågningscentrene (FOC'erne) modtager, svarer til de aktiviteter, der er registreret i logbogen. Sådan krydskontrol registreres elektronisk og opbevares i tre år.
3. Hver medlemsstat holder kontaktoplysningerne for indsendelse af logbøger og landingsopgørelser ajour og lægger dem ud på sit officielle websted.

Artikel 12
Vejning af ansjos

Føreren af et fiskerfartøj sørger for, at enhver mængde ansjos, der er fanget i underområdet omhandlet i artikel 2, og som beholdes om bord eller landes i en EF-havn, vejes om bord eller i landingshavnen før salg eller inden transport andetsteds hen. Den vægt, der anvendes til vejningen, skal være godkendt af de kompetente nationale myndigheder. Resultatet af vejningen skal anvendes ved udarbejdelsen af opgørelsen omhandlet i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2847/93.

Artikel 13
Omladningsforbud

Omladning af ansjos på havet er forbudt i underområdet omhandlet i artikel 2.

Artikel 14
Forudgående meddelelse

1. Føreren af et EF-fiskerfartøj eller dennes stedfortræder skal mindst fire timer før ankomst i havn eller til landingssted i en medlemsstat med mere end ét ton ansjos om bord meddele de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat følgende:
 - a) navn på havn eller landingssted

- b) forventet tidspunkt for ankomst til den pågældende havn eller det pågældende landingssted
 - c) mængde i kg levende vægt af alle arter, af hvilke der beholdes mere end 50 kg om bord.
2. De kompetente myndigheder i en medlemsstat, hvor der skal landes mere end ét ton ansjos, kan kræve, at losning af den ombordværende fangst først påbegyndes, når de har givet tilladelse dertil.
 3. Føreren af et EF-fiskerfartøj eller dennes stedfortræder, der ønsker at omlade eller losse fisk på havet, uanset mængde, eller at lande fisk i en havn eller på et landingssted i et tredjeland, meddeler mindst 24 timer før omladning eller losning på havet eller landing i et tredjeland de kompetente myndigheder i flagstaten de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 15

Udpegede havne

1. Hvis et EF-fiskerfartøj ønsker at lande mere end ét ton ansjos i EF, sørger fartøjsføreren for, at sådan landing udelukkende finder sted i udpegede havne.
2. Hver medlemsstat udpeger havne, hvor landing af ansjosmængder på over ét ton skal finde sted.
3. Hver medlemsstat sørger for, at listen over udpegede havne er offentligt tilgængelig på dens officielle websted senest 15 dage efter denne forordnings ikrafttræden, og at de dermed forbundne inspektions- og overvågningsprocedurer for disse havne, herunder betingelserne for registrering og rapportering af ansjosmængderne i hver landing, er offentlig tilgængelige samme sted senest 30 dage derefter.

Artikel 16

Tolerancemargen i forbindelse med vurdering af mængderne registreret i logbogen

Uanset artikel 5, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2807/83 af 22. september 1983 om nærmere bestemmelser for registrering af oplysninger om medlemsstaternes fangster¹⁰ er den tilladte tolerancemargen i forbindelse med vurderingen af de mængder i kg, der beholdes om bord, 5 % af tallet i logbogen.

¹⁰ EFT L 276 af 10.10.1983, s. 1.

Artikel 17

Separat stuvning af ansjos

Det er forbudt om bord på EF-fiskerfartøjer at opbevare ansjos, uanset mængde, i samme beholder, uanset type, som andre marine organismer. Beholdere med ansjos skal være stuvet i lasten på en sådan måde, at de holdes adskilt fra andre beholdere.

Artikel 18

Transport af ansjos

1. De kompetente myndigheder i en medlemsstat kan kræve, at enhver mængde ansjos, der er fanget i underområdet omhandlet i artikel 2, og som landes første gang i den pågældende medlemsstat, vejes i overværelse af kontrollører, inden den transporteres andetsteds hen fra den første landingshavn. For ansjos, der landes første gang i en havn udpeget efter artikel 15, skal repræsentative prøver, der omfatter mindst 20 % af antallet af fisk i landingen, vejes i overværelse af kontrollører, der er bemyndiget af medlemsstaterne, inden den landede fisk første gang udbydes til salg og sælges. Med henblik herpå skal medlemsstaterne senest en måned efter denne forordnings ikrafttræden oplyse Kommissionen om, hvilken prøveudtagningsordning der vil blive anvendt.
2. Uanset artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2847/93 skal alle ansjosmængder på over 50 kg, der transporteres andetsteds hen fra det første landings- eller importsted, ledsages af en kopi af en af de opgørelser, som er omhandlet i artikel 8, stk. 1, i nævnte forordning, for de transporterede ansjosmængder. Undtagelsen i artikel 13, stk. 4, litra b), i nævnte forordning finder ikke anvendelse.

Artikel 19

Nationale kontrolhandlingsprogrammer

1. Medlemsstater, der har fartøjer, som er omfattet af denne forordning, opstiller et nationalt kontrolhandlingsprogram i overensstemmelse med bilag II og sørger for, at der i prøveudtagningsplanerne omhandlet i artikel 6, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2847/93 lægges særlig vægt på overvågning af de pågældende fartøjers aktiviteter.
2. Medlemsstater, der har fartøjer, som er omfattet af denne forordning, stiller på deres officielle websted inden den 30. september hvert år deres nationale kontrolhandlingsprogrammer og en tidsplan for gennemførelsen deraf samt de prøveudtagningsplaner, der er omhandlet i stk. 1, til rådighed for Kommissionen og andre medlemsstater, som denne forordning vedrører.
3. Kommissionen indkalder mindst én gang om året til et møde i Komitéen for Fiskeri og Akvakultur for at evaluere gennemførelsen og resultaterne af de nationale kontrolhandlingsprogrammer.

Artikel 20

Inspektionsmål

I de nationale kontrolhandlingsprogrammer omhandlet i artikel 21 fastsættes specifikke inspektionsmål. Målene revideres regelmæssigt efter analyse af de opnåede resultater. Inspektionsmålene skal udvikles gradvis, indtil de referencemål, der er fastsat i bilag III, er nået.

Artikel 21

Særlige kontrol- og inspektionsprogrammer

Uanset artikel 34c, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2847/93 kan de særlige kontrol- og inspektionsprogrammer for ansjosbestanden løbe i mere end tre år fra deres ikrafttrædelsesdato.

KAPITEL V OPFØLGNING

Artikel 22

Evaluering af planen

På grundlag af rådgivning fra STECF og efter høring af det relevante regionale rådgivende råd evaluerer Kommissionen planens indvirkning på ansjosbestanden og på fiskeriet efter denne bestand senest i det tredje år, hvor denne forordning anvendes, og derefter hvert tredje år i forordningens anvendelsesperiode og foreslår om nødvendigt relevante foranstaltninger til ændring af planen.

KAPITEL VII AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 23

Bistand fra Den Europæiske Fiskerifond

1. For de fangstår, hvor bestanden ligger under forsigtighedsniveauet for biomasse, betragtes planen som en genopretningsplan efter artikel 5 i forordning (EF) nr. 2371/2002 og med henblik på anvendelsen af artikel 21, litra a), nr. i), i forordning (EF) nr. 1198/2006.
2. For de år, hvor bestanden ligger på eller over forsigtighedsniveauet for biomasse, betragtes planen som en forvaltningsplan efter artikel 6 i forordning (EF) nr. 2371/2002 og med henblik på anvendelsen af artikel 21, litra a), nr. vi), i forordning (EF) nr. 1198/2006.

Artikel 24

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG I

TAC'erne i nedenstående skema er blevet beregnet efter følgende regel:

$$TAC_y = \begin{cases} 0 & \text{hvis } SSB_y \leq 24000 \\ TAC \text{ min} & \text{hvis } 24000 < SSB_y < B_{pa} \\ \{\gamma SSB_y, TAC \text{ max}\} & \text{hvis } SSB_y \geq B_{pa} \end{cases}$$

hvor:

TAC_y er den samlede tilladte fangstmængde for et forvaltningsår y , der løber fra juli til juni året efter

TAC min er minimums-TAC'en

TAC max den maksimale tilladte TAC

B_{pa} er forsigtighedsniveauet for denne bestands gydebiomasse

Gamma γ er befiskningsgraden

SSB_y er den aktuelle gydebiomasse vurderet i maj hver år.

Ifølge den videnskabelige rådgivning bør der med henblik på forvaltning af ansjosbestanden i Biscayabugten anvendes følgende parametre i ovennævnte formel:

TAC min = 7 000 tons

TAC max = 33 000 tons

B_{pa} = 33 000 tons

γ = 0,3

Aktuel biomasse og dertil svarende TAC og kvoter

Anslået aktuel biomasse (t)	Dertil svarende tac (t)	Kvoter (t)	
		Frankrig	Spanien
24 000 ELLER DERUNDER	0	0	0
24 001 – 33 000	7 000	700	6 300
33 001 – 34 000	10 200	1 020	9 180
34 001 – 35 000	10 500	1 050	9 450
35 001 – 36 000	10 800	1 080	9 720

36 001 – 37 000	11 100	1 110	9 990
37 001 – 38 000	11 400	1 140	10 260
38 001 – 39 000	11 700	1 170	10 530
39 001 – 40 000	12 000	1 200	10 800
40 001 – 41 000	12 300	1 230	11 070
41 001 – 42 000	12 600	1 260	11 340
42 001 – 43 000	12 900	1 290	11 610
43 001 – 44 000	13 200	1 320	11 880
44 001 – 45 000	13 500	1 350	12 150
45 001 – 46 000	13 800	1 380	12 420
46 001 – 47 000	14 100	1 410	12 690
47 001 – 48 000	14 400	1 440	12 960
48 001 – 49 000	14 700	1 470	13 230
49 001 – 50 000	15 000	1 500	13 500
50 001 – 51 000	15 300	1 530	13 770
51 001 – 52 000	15 600	1 560	14 040
52 001 – 53 000	15 900	1 590	14 310
53 001 – 54 000	16 200	1 620	14 580
54 001 – 55 000	16 500	1 650	14 850
55 001 – 56 000	16 800	1 680	15 120
56 001 – 57 000	17 100	1 710	15 390
57 001 – 58 000	17 400	1 740	15 660
58 001 – 59 000	17 700	1 770	15 930
59 001 – 60 000	18 000	1 800	16 200
60 001 – 61 000	18 300	1 830	16 470
61 001 – 62 000	18 600	1 860	16 740
62 001 - 63 000	18 900	1 890	17 010
63 001 – 64 000	19 200	1 920	17 280
64 001 – 65 000	19 500	1 950	17 550

65 001 – 66 000	19 800	1 980	17 820
66 001 – 67 000	20 100	2 010	18 090
67 001 – 68 000	20 400	2 040	18 360
68 001 – 69 000	20 700	2 070	18 630
69 001 – 70 000	21 000	2 100	18 900
70 001 – 71 000	21 300	2 130	19 170
71 001 – 72 000	21 600	2 160	19 440
72 001 – 73 000	21 900	2 190	19 710
73 001 – 74 000	22 200	2 220	19 980
74 001 – 75 000	22 500	2 250	20 250
75 001 – 76 000	22 800	2 280	20 520
76 001 – 77 000	23 100	2 310	20 790
77 001 – 78 000	23 400	2 340	21 060
78 001 – 79 000	23 700	2 370	21 330
79 001 – 80 000	24 000	2 400	21 600
80 001 – 81 000	24 300	2 430	21 870
81 001 – 82 000	24 600	2 460	22 140
82 001 – 83 000	24 900	2 490	22 410
83 001 – 84 000	25 200	2 520	22 680
84 001 – 85 000	25 500	2 550	22 950
85 001 – 86 000	25 800	2 580	23 220
86 001 – 87 000	26 100	2 610	23 490
87 001 – 88 000	26 400	2 640	23 760
88 001 – 89 000	26 700	2 670	24 030
89 001 – 90 000	27 000	2 700	24 300
90 001 – 91 000	27 300	2 730	24 570
91 001 – 92 000	27 600	2 760	24 840
92 001 – 93 000	27 900	2 790	25 110
93 001 – 94 000	28 200	2 820	25 380

94 001 – 95 000	28 500	2 850	25 650
95 001 – 96 000	28 800	2 880	25 920
96 001 – 97 000	29 100	2 910	26 190
97 001 – 98 000	29 400	2 940	26 460
98 001 – 99 000	29 700	2 970	26 730
99 001 – 100 000	30 000	3 000	27 000
OVER 100 000	33 000	3 300	29 700

BILAG II

De nationale kontrolhandlingsprogrammets indhold

De nationale kontrolhandlingsprogrammer skal bl.a. indeholde følgende:

1. KONTROLMIDLER

Menneskelige ressourcer

- 1.1. Antal kontrollører på landjorden og på havet samt perioder og områder, hvor kontrollørerne skal sættes ind.

Tekniske ressourcer

- 1.2. Antal inspektionsfartøjer og luftfartøjer samt perioder og områder, hvor fartøjerne skal sættes ind.

Finansielle ressourcer

- 1.3. Budgetmidler til indsættelse af menneskelige ressourcer, inspektionsfartøjer og luftfartøjer.

2. ELEKTRONISK REGISTRERING OG RAPPORTERING AF FISKERIDATA

Beskrivelse af de ordninger, der er indført for at sikre, at artikel 11, 12, 15 og 17 overholdes.

3. UDPEGNING AF HAVNE

Hvor det er relevant, en liste over havne, der er udpeget til ansjoslandinger, jf. artikel 16.

4. MEDDELELSE FORUD FOR LANDING

Beskrivelse af de ordninger, der skal sikre, at artikel 14 overholdes.

5. KONTROL AF LANDINGER

Beskrivelse af de faciliteter og ordninger, der skal sikre, at artikel 12, 14, 15, 16 og 18 overholdes.

6. INSPEKTIONSPROCEDURER

I de nationale kontrolhandlingsprogrammer angives det, hvilke procedurer der følges ved:

- a) inspektion på havet og på land
- b) kommunikation med de kompetente myndigheder, som andre medlemsstater har udpeget som ansvarlige for det nationale kontrolhandlingsprogram for ansjos

- c) fælles overvågning og udveksling af kontrollører, herunder fastlæggelse af kontrollørernes beføjelser og myndighed, når de udfører deres opgaver i andre medlemsstaters farvande.

BILAG III

SPECIFIKKE INSPEKTIONSMÅL

Mål

1. Hver medlemsstat fastsætter specifikke inspektionsmål efter dette bilag.

Strategi

2. Inspektionen og overvågningen af fiskeriet koncentrerer om fartøjer, der må formodes at fange ansjos. I forbindelse med transport og afsætning af ansjos foretages der stikprøvekontrol som supplerende krydskontrol for at teste, hvor effektiv inspektionen og overvågningen er.

Prioritering

3. Kontrollen af de forskellige redskabstyper skal prioriteres forskelligt, afhængigt af i hvilket omfang flåderne er berørt af begrænsninger af fiskerimulighederne. Hver medlemsstat foretager derfor en specifik prioritering.

Referencemål

4. Medlemsstaterne gennemfører senest en måned efter denne forordnings ikrafttræden deres inspektionsplaner under hensyntagen til nedenstående mål.

Medlemsstaterne specificerer og beskriver, hvilken prøvetagningsmetode der vil blive anvendt.

Kommissionen kan efter anmodning få adgang til medlemsstatens prøvetagningsplan.

- a) Inspektion i havn

Generelt bør der tilstræbes en nøjagtighed, der mindst svarer til, hvad der kan opnås ved en simpel stikprøvekontrolmetode, hvor inspektioner skal omfatte 20 % af alle ansjoslandinger, udtrykt i antal, i en medlemsstat.

- b) Inspektion ved afsætning

Inspektion af 5 % af de ansjosmængder, der udbydes til salg på auktion.

- c) Inspektion på havet

Fleksibelt mål: fastlægges efter grundig analyse af fiskeriet i hvert område. Målene for inspektion på havet omfatter antallet af inspektionsdage på havet i ansjosforvaltningsområderne, eventuelt med et separat mål for inspektionsdage i specifikke områder.

d) Overvågning fra luften

Fleksibelt mål: fastlægges efter grundig analyse af fiskeriet i hvert område og under hensyntagen til, hvilke ressourcer medlemsstaten har til rådighed.